

ELIZ-GIZON BARROKOA

Idazlan onen izenburua beldurgarria da, bañan begiak irikitzen dizkigu ta gauzak diren bezala agertzen. Onekin laguntza ederra eskeintzen digu.

"Barrokoa" izena ederti lanen inguru ortatik datorkigu. Dauzkan berexitasunakatik ongi ezagutzen dugu. Zertaz ezagutzen dugu ba? Iduri "barrokoak" arro-arro eginak dirala dirudi; aizatuak, dantzan ibilliko ba lira bezala, besoak zabalik, aizeak daramazkitela.

"Banoko" irudiak elkar-izketan, oiuka ari direla ematen dute; "lenbaitlen goazen dantzara Maialen", esanez.

Irudi oietan nortasuak ongi aizatuak agertzen dire. Goitik bera begiratzen dute edo saieska. Itxura ongi zaintzen dabiltz beti. Zer ari dire oiuka, zerbait abesten ote? Agintaritzak ematen dien indarra aitortzen dabil-tza. Indar ori beren artean banatzen ari dire. Indarra ta orrexek ematen dien atsegiña nabaritzen da arpegietan.

Adiskideak zoriontasuna ortik xurpatzen dute. Aukeratuak, ongi agirian daude ezarriak, baita besteak. beste aldean zokoratuak; itzalean jarriak daude, beren aldetik itzala zabaldu dezaketanak.

Beti arkitzen ditugu begi aurrean elizgizon batzuek irudi oien antzekoak. Orregatik deitzen ditugu elizgizon "barrokoak".

Ze ezaugarriak daramazkite elizgizon "barrokoak"? Indarkeriaren zaletasuna elizgizon "barrokoaren" lenengo ezaugarria dugu. Goxoki bat izango ba litz bezala zaintzen dute agintaritzak.

Orregatik beren ota entzuten dute bakarrik eta beste-lako jokabideak eta iritziak dituztenak baztertuak izaten

dire, era bat zokoratuak. Begitartetik ez dituzte galtzen uzten orrelako lankide zallak.

Norberak bere asnio berexiak lantzea ez dute maite. Maila berdin oietan sartzen ez diren guztiak zokoratzen alegintzen dire. Agintaritzak danetz gain ikusten dute, baita beren iritxiak dituztenak etsaitzat artuak daude. Egitazko txikiratzalleak biurtuko dire. Danetan eskua jarri-bearra.

Mamiaren aldetik, barrena utsa daukate, irudi "barrokoen" antzera. Irudi oiek askotan egurrezkoak dire ta barrena ustua daukate, arront utsa. Orrengatik gizon "barrokoak" zaintzen du orrenbeste itxura. Nola ez?, izen ona maite dute. Izen on ori saltzen eta erosten alegintzen dire. Ori lortu ezkerio lo zorroan luze iraun.

Zoriontasuna arrakastaren emaitza bezala ikusia dago; bizitza, sariketa bat da. Adiskidearen ota entzuten da bakarrik. Agintaritzak, adiskideekin lantzen den goxokia biurtzen dute. Eliz-artzantza goxoki bat izango ba litz bezala zatitzen da. Bide ortik Eliza irikia erein bearrean sekta bat lortzen dute; "adiskideentzat" Eliza. Azi ona erein bearrean belar txarra dakarte. Griña txarrak nagusi.

"Barroko" elizgizona bere buruaren billa dabil, itxurak zorutzen du. Aundinaiaren gose orrekin Batikanoko Batzar Nagusiak ezer gutxi ikustekorik dauka.

Adiskideak bakarrik zaintzen ditula eta besteak baztertzen, Kristo'ren Eliza zabaldu bearrean sekta bat sortzen du, sasi-eliza, batez ere belar txarraren lana.

LATXAGA

Amaren itz ederra...
zer esan nai deusazu
seme maiteari...
zabaldu biotz ori
odolak entzun daion
amatasunari.

Itxaso iduri,
errukiaz beterik,
amaren biotzak;
ezagutzen dan itzik
maitetsuentzat zaukaz
biguntasun utsak.

Semearen jaiotzan
erdibi egin ziñan
aurtxoa sortuaz;
nekeak eta miñak
poz biurturik gero,
aunaren zeruan.

Umearen negarrak
zer sorterazi deus
biotz sakonian,...?
Odol bera minduta,
zelan ez dau asmauko
amak min semian...?

Irriparreka dago
udabarri giroan
umea pozetan;
biotz bi bat ein dira
aragi ta odolez
maitasun itzetan.

Aurtxoa lotan dago
seaskatxo barrian
zorion artean;
amesetan dabiltzaz
ama eta semea
zorion utsian.

PAULIN